

Seventeenth Sunday in Ordinary Time – July 25, 2021

Today's message could be summed up in psalm 145, "The hand of the Lord feeds us, he answers all our needs." Each reading shows how carefully God feeds and cares for us, in an up-close and personal fashion. Elisha fed the crowd from twenty barley loaves. Jesus blessed a few loaves and thousands were fed. Perhaps this seems far-fetched, but we read stories in the news about chefs taking the leftovers from fancy restaurants and feeding many people in a soup kitchen. As a schoolgirl, one of my favorite stories was "Stone Soup," the tale of a couple of war-weary soldiers convincing the people of a frightened and starving little country village to bring out their meager supplies and share them to make a marvelous soup to feed the town. The second reading asks us to "Consider well our call." How do we respond to those in need around us?

MIRACLE OR MAGIC?

It can be easy to just say, "Oh yes, this is the story of the miracle of the multiplication of the loaves and fishes, when everybody decided to share the bits of food they had." But how much of it is really about feeding the crowds? "Jesus said to Philip, 'Where can we buy enough food for them to eat?' He said this to test him, because he knew what he was going to do." It must have been very hard to trust Jesus, especially when the disciples often didn't understand him. This year has been challenging for us, too, to trust that God will provide, and also challenging for us to ask for help.

In the Rule of Saint Benedict, there is a chapter called "The assignment of impossible tasks." It says, in essence, that when your superior tells you to do something impossible, it is fine to go talk to them about it, but in the end you may still be asked to do this task. In what situations are we called to trust? When are we asked to act in faith or to do the impossible task?

HOW WILL WE KNOW WE ARE DOING THE RIGHT THING?

Miracles are seldom as obvious as the multiplication of loaves and fishes. Many years ago, I overheard a family conversation in a restaurant at the end of a long holiday weekend. At the register was one of those collection jars saying, "For just fifty cents a day you can feed a child." The little girl asked her folks about it and they explained it. She said, "I have money left from my weekend, could I put it in the jar?" The parents said yes and let her go on the adventure for herself. She came back and sat down, and they chatted some more. She said, "If fifty cents feeds a child for a day, then I was able to feed one for three days, because I had \$1.50 left from the weekend." When we follow this child's example and go beyond the minimum, when we give all we can, we know we are doing the right thing, and we have understood the test that Jesus posed to Philip so long ago.

Today's Readings: 2 Kgs 4:42-44; Ps 145:10-11, 15-16, 17-18; Eph 4:1-6; Jn 6:1-15

Decimoséptimo Domingo del Tiempo Ordinario – 25 de Julio de 2021

El mensaje de hoy podría resumirse en el salmo 145 “La mano del Señor nos alimenta, el Señor está cerca de los que lo invocan”. Cada lectura muestra con qué cuidado Dios nos alimenta y cuida, de una manera cercana y personal. Eliseo alimentó a la multitud con veinte panes de cebada. Jesús bendijo unos pocos panes y alimentó a miles. Tal vez esto parezca inverosímil, pero en las noticias leemos historias de cocineros que toman lo que sobró en restaurantes de lujo y alimentan a muchas personas en un comedor comunitario. De niña, uno de mis cuentos favoritos fue Sopa de piedras, que era la historia de un par de soldados cansados por la guerra que convencen a los habitantes asustados y hambrientos de un pueblito para que saquen sus escasos alimentos y los compartan para hacer una maravillosa sopa que alimente al pueblo. La segunda lectura nos pide que “consideremos bien nuestra llamada”. ¿Cómo respondemos a las personas necesitadas que nos rodean?

¿MILAGRO O MAGIA?

Puede ser fácil decir simplemente “Oh sí, esta es la historia del milagro de la multiplicación de los panes y los peces, cuando todos decidieron compartir los pedazos de comida que tenían”. Pero ¿qué tanto se trata de alimentar a las multitudes? Jesús le preguntó a Felipe en dónde podrían comprar suficiente comida para que todos comieran. Le hizo esta pregunta para ponerlo a prueba, porque sabía que era lo que iba a hacer. Debí haber sido muy difícil confiar en Jesús, especialmente cuando los discípulos a menudo no lo entendían. Este año también ha sido un reto para nosotros también, confiar que Dios proveerá, y también un reto para nosotros para pedir ayuda.

En la Regla de san Benito hay un capítulo llamado “La asignación de tareas imposibles”. En esencia dice que cuando el superior de la comunidad te dice que hagas algo imposible, está bien que vayas a hablar con él acerca de eso, pero al final puede que te pidan que hagas esa tarea. ¿En qué situaciones estamos llamados a confiar? ¿Cuándo se nos piden que actuemos con fe o que hagamos una tarea imposible?

¿CÓMO SABREMOS QUE ESTAMOS HACIENDO LO CORRECTO?

Los milagros rara vez son tan evidentes como la multiplicación de los panes y los peces. Hace muchos años, cuando terminaba un fin de semana festivo, por casualidad escuché una conversación familiar en un restaurante. En la caja registradora había una de esas alcancías con un letrero que decía: “Con cincuenta centavos al día puedes alimentar a un niño”. Una pequeña niña les preguntó a sus padres y ellos le explicaron. Ella dijo: “Me quedó algo de mi dinero que tuve para gastar este fin de semana, ¿puedo ponerlo en la alcancía?” Los padres dijeron que sí y ella misma puso el dinero dentro de la alcancía y luego fue a sentarse a la mesa con ellos y siguieron charlando. Ella les dijo: “Si cincuenta centavos sirven para alimentar a un niño al día, entonces pude alimentar a uno por tres días, por que me quedaban \$1.50 de mi dinero”. Al seguir el ejemplo de esta niña y vamos más allá de lo mínimo, cuando damos todo lo que podemos, sabemos que estamos haciendo lo correcto, y hemos comprendido la prueba que Jesús le hizo a Felipe hace mucho tiempo.

Lecturas de hoy: 2 Re 4:42-44; Sal 145 (144):10-11, 15-16, 17-18; Ef 4:1-6; Jn 6:1-15

Chúa Nhật Tuần XVII Thường Niên Năm B – 07/25/2021

BÀI ĐỌC I: 2 V 4, 42-44

"Họ ăn xong mà hãy còn dư".

Trích sách Các Vua quyển thứ hai.

Trong những ngày ấy, có một người từ Baal-salisa mang đến dâng cho Êlisê, người của Thiên Chúa, bánh đậu mùa, hai mươi chiếc bánh mạch nha và lúa mì đậu mùa. Người của Thiên Chúa liền nói: "Xin dọn cho dân chúng ăn".

Đầy tớ của người trả lời: "Tôi dọn bấy nhiêu cho một trăm người ăn sao?"

Nhưng người ra lệnh: "Cứ dọn cho dân chúng ăn, vì Chúa phán như sau:

'Người ta ăn rồi mà sẽ còn dư'". Đoạn người dọn cho họ ăn mà còn dư đúng như lời Chúa phán.

Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA: Tv 144, 10-11. 15-16. 17-18

Đáp: Lạy Chúa, Chúa mở rộng bàn tay ra, và thi ân cho chúng con được no nê (c. 16).

Xướng:

1) Lạy Chúa, mọi công cuộc của Chúa hãy ca ngợi Chúa, và các thánh nhân của Ngài hãy chúc tụng Ngài. Thiên hạ hãy nói lên vinh quang nước Chúa, và hãy đề cao quyền năng của Ngài. - Đáp.

2) Muôn loài để mắt cậy trông vào Chúa, và Ngài ban lương thực cho chúng đúng theo giờ. Chúa mở rộng bàn tay ra, và thi ân cho mọi sinh vật được no nê. - Đáp.

3) Chúa công minh trong mọi đường lối, và thánh thiện trong mọi việc Chúa làm. Chúa gần gũi những kẻ kêu cầu Ngài, mọi kẻ kêu cầu Ngài cách thành tâm. - Đáp.

BÀI ĐỌC II: Ep 4, 1-6

"Chỉ có một thân thể, một Chúa, một đức tin và một phép rửa".

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Êphêxô.

Anh em thân mến, tôi là tù nhân trong Chúa, tôi khuyên anh em hãy ăn ở xứng đáng với ơn kêu gọi anh em đã lãnh nhận. Anh em hãy hết lòng khiêm nhượng, hiền hậu, nhẫn nại, chịu đựng nhau trong đức ái; hãy lo bảo vệ sự hợp nhất tinh thần, lấy bình an hoà thuận làm dây ràng buộc.

Chỉ có một thân thể và một tinh thần, cũng như anh em đã được kêu gọi đến cùng một niềm hy vọng. Chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép rửa. Chỉ có

một Thiên Chúa là Cha hết mọi người, Đấng vượt trên hết mọi người, hoạt động nơi mọi người, và ở trong mọi người.

Đó là lời Chúa.

ALLELUIA: Ga 15, 15b

Alleluia, alleluia! - Chúa phán: "Thầy gọi các con là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy đã nghe biết nơi Cha Thầy, thì Thầy đã cho các con biết". - Alleluia.

PHÚC ÂM: Ga 6, 1-15

"Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, ai muốn bao nhiêu tùy thích".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi sang bên kia biển Galilêa, cũng gọi là Tibêria. Có đám đông dân chúng theo Người, vì họ đã thấy những phép lạ Người làm cho những kẻ bệnh tật. Chúa Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái đã gần tới.

Chúa Giêsu ngược mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" Người hỏi như vậy có ý thử ông, vì chính Người đã biết việc Người sắp làm. Philipphê thưa: "Hai trăm bạc bánh cũng không đủ để mỗi người được một chút". Một trong các môn đệ, tên là Anrê, em ông Simon Phêrô, thưa cùng Người rằng: "Ở đây có một bé trai có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người". Chúa Giêsu nói: "Cứ bảo người ta ngồi xuống". Nơi đó có nhiều cỏ, người ta ngồi xuống, số đàn ông độ năm ngàn.

Bấy giờ Chúa Giêsu cầm lấy bánh, và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, và cá cũng được phân phát như thế, ai muốn bao nhiêu tùy thích. Khi họ đã ăn no nê, Người bảo các môn đệ: "Hãy thu lấy những miếng còn lại, kéo phí đi". Họ thu lại được mười hai thúng đầy bánh vụn do năm chiếc bánh lúa mạch người ta đã ăn mà còn dư.

Thấy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: "Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian". Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình. Đó là lời Chúa.